

národní
úložiště
šedé
literatury

Zisky 2018 GVUO: (Kon)texty Jána Mančušky

Galerie výtvarného umění v Ostravě
2019

Dostupný z <http://www.nusl.cz/ntk/nusl-432062>

Dílo je chráněno podle autorského zákona č. 121/2000 Sb.

Tento dokument byl stažen z Národního úložiště šedé literatury (NUŠL).

Datum stažení: 27.04.2024

Další dokumenty můžete najít prostřednictvím vyhledávacího rozhraní [nusl.cz](http://www.nusl.cz) .

Ján Mančuška

Veden zdmi otočil jsem se do rohu

I Turn Towards the Corner Guided by
the Walls

2007

Laserem vyřezávaná hliníková písmena,
ocelové lanko

Laser-cut aluminium letters, steel cable
185×500×300cm

→ str. / pp. 4-7

(KON)TEXTY Jána Mančušky

Výstava je založena na prezentaci dvou prací *Veden zdmi otočil jsem se do rohu* (2007) a *Žena středního věku* (2009), které GVUO zakoupila v roce 2018 do svých sbírek. Výstavní blok nemá ambici ukázat Jána Mančušku v jeho celistvém uměleckém rozpětí. Je pouze částečným otiskem jedné autorovy tvůrčí polohy, v níž se zabíral texty jako nástroji uměleckého sdělování. Autorův příklon k textovým formálně-ideovým artefaktům navazuje na procesy ve výtvarném umění, které mají své kořeny v USA v 60. letech 20. století. Konceptuální umění té doby bylo opoziční reakcí, jednak na formalistní umělecké proudy, jakými byly abstraktní expresionismus, minimalismus, či pop art, a jednak na rodící se trh s uměním, který se začal zmocňovat výtvarných děl jakožto prodejních komodit. Základem amerického konceptualismu 60. let bylo, zjednodušeně řečeno, vyvázání umění ze zatuhlých formálních struktur, a to v návaznosti na postupy Marcela Duchampa, který již na počátku 20. století nastartoval proces zpochybňování zavedených historických forem ve výtvarném umění. Konceptuální přístup 60. let vyvázané z této formativní výlučnosti tak nově nabývají charakteru autonomních mentálních procesů a svůj potenciál rozpínají do neprobádaných oblastí, jakými byly gestické akce, performance a volné prolínání médií. V neposlední řadě je tento historický proces doprovázen tendencí takzvané dematerializace. Fyzická forma díla jako estetického artefaktu

tak byla popírána a přehodnocována. Součástí této velice podstatné tendence pro umění druhé poloviny 20. století byla i například cesta amerického umělce Josepha Kosutha, který onu dematerializaci promýšlel jako analytickou práci s jazykem, tedy potažmo s textem. Ján Mančuška byl touto tendencí v určité době inspirován. Texty a textová pole manipuloval, zkoumal a promýšlel v rozličných souvislostech a zároveň o nich uvažoval jako o fyzických objektech instalovaných v galerijních prostorách. Narace těchto textových polí je pozměňována ve vztahu ke konkrétní instalaci, v níž se počítá i s fyzickým pohybem diváka. Pohybovat se v prostoru instalace zároveň znamená pohybovat se v různých dějových souvislostech. Je nám tak nabízena změna časové posloupnosti, alternace děje, perspektivy a dokonce změna osoby vyprávěče (muž/žena, ich/er forma). Variantní posuny v důsledku narušují očekávatelné lineární čtení a přináší zvraty pozměňující kauzalitu děje a perspektivu předvídaného. Významové křížovatky či odbočky v těchto pracích ukazují na potenciál mnohvrstevnatého pojmání světa a relativizování subjektivní optiky. Ján Mančuška je autor odmítající skrze své umění nabízet prvoplánový spektakl, tedy jednoduchou efektní podívanou, která na vnímatele neklade zbytečné nároky. Jeho dílo je pravy opakem. Kontaktovat se s ním je namáhavý a napínavý proces. Ten, kdo se mu ale podvolí a promění ho v pochopení, setká se silným uměleckým gestem.

Jaroslav Michna

(CON)TEXTS of Ján Mančuška

The exhibition '(Con)texts of Ján Mančuška' centres around the presentation of two works - *I turn towards the corner guided by the walls* (2007) and *Middle-aged woman* (2009) - which the gallery purchased for its collections in 2018. The exhibition does not set out to present Mančuška's work in its entirety - instead it shows just two manifestations of one of his core creative endeavours, in which he explored texts as a means of artistic expression and communication. Mančuška's work with textual formal-ideological artefacts was inspired by conceptual processes in art whose roots reach back to the American art scene of the 1960s. Conceptual art from this period represented a powerful oppositional response both to formalist tendencies in art (such as abstract expressionism, minimalism and pop art) and also to the burgeoning art market, which was appropriating works of art as saleable commodities. In simple terms, the basis of American conceptualism in the 1960s was the desire to free art from rigid formal structures, drawing on the approach pioneered by Marcel Duchamp, who already at the turn of the 20th century had

called into question established artistic forms. The conceptualist ethos of the 1960s, liberated from these formal constraints, tended to manifest itself in autonomous mental processes, expanding its potential into unexplored areas such as gestural acts, performance and free combinations of media. This historical process was also accompanied by a tendency known as de-materialization; the physical form of art – that which makes it an aesthetic artefact – was rejected, subverted and re-evaluated in various ways. This tendency was highly influential during the second half of the 20th century; it also incorporated approaches such as that taken by the American artist Joseph Kosuth, who viewed this de-materialization as a form of analytical activity carried out on language or text.

In one period of his career, Ján Mančuška drew deeply on these ideas as a source of inspiration. He manipulated, explored and analyzed texts and textual fields in a variety of contexts, while also viewing these texts as physical objects to be installed in galleries. The narrative of these textual fields is altered depending on the specifics of the installation, and the viewer is expected to move physically through the installation space. Moving through this space also involves moving through various narrative contexts. We are offered changes in temporal progressions, alternative narratives and perspectives, and even changes in the narrative perspective itself (male/female, first person/third person). The various possible shifts disrupt the predictable linear reading of the text, bringing changes which alter the causality of the narrative and the perspective of what can be foreseen. In these works, the 'crossroads' of meaning – or 'turnings' down semantic side-paths – reveal the potential for multi-layered perceptions and understandings of the world which relativize subjective concepts and truths.

Ján Mančuška is an artist whose work refuses to offer an immediately obvious foreground spectacle – a simplistically impressive visual display which demands little of the viewer. Indeed, his work is the precise opposite of this. Making contact with him is a demanding and exciting process. But those who embrace his work and find a way to understand it will experience direct contact with a powerful artistic gesture.

Jaroslav Michna

Ján Mančuška

Veden zdmi otočil jsem se do rohu

I Turn Towards the Corner Guided by

the Walls

2007

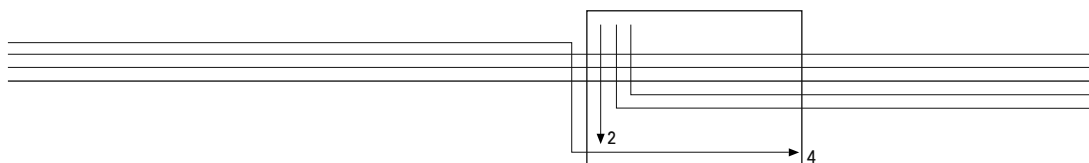
Laserem vyřezávaná hliníková písmena,

ocelové lanko

Laser-cut aluminium letters, steel cable

185 x 500 x 300cm

I WANDER AROUND THIS ROOM AND CANNOT LOCATE THE DOOR THROUGH WHICH I CAME. SURELY IT HAS TO BE HERE. IT IS GLOWING HERE. I KNOW IT HAS TO BE SOMEWHERE HERE. IN THIS ROOM. WHAT SPURS ME ON EVEN MORE IS THAT ALL OF THE OTHER THINGS HAVE DISAPPEARED TOO. THE ROOM I AM IN IS COMPLETELY EMPTY. I TURN TOWARDS THE CORNER GUIDED BY THE WALLS. MY FINGERS BLACKENED BY THE DUST. GREY CARPET. REFLECTIONS FROM PASSING CARS ONCE AGAIN INTERRUPTED MY CONCENTRATION. MY FINGER, SKIMMING ACROSS THE WALLS, LETS OUT A QUIET SOUND.

EIGHT WAYS OF READING OSM CEST ČTENÍ

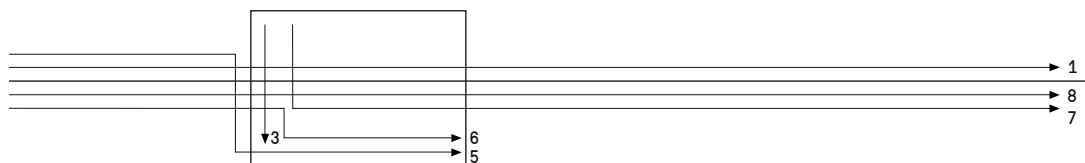
- 1 WITH MY FINGER I TOUCH THE WALL AND TREAD ACROSS THE ROOM. I LOOK FOR THE FURNITURE WHICH HAS TO BE SOMEWHERE HERE. IN THIS ROOM. WHAT SPURS ME ON EVEN MORE IS THAT ALL OF THE OTHER THINGS HAVE DISAPPEARED TOO. THE ROOM I AM IN IS COMPLETELY EMPTY. I TURN TOWARDS THE CORNER GUIDED BY THE WALLS. MY FINGERS BLACKENED BY THE DUST. GREY CARPET. REFLECTIONS FROM PASSING CARS ONCE AGAIN INTERRUPTED MY CONCENTRATION. MY FINGER, SKIMMING ACROSS THE WALLS, LETS OUT A QUIET SOUND.

Prstem se dotýkám zdi a kráčím po pokoji. Hledám nábytek, který tu někde musí být. V tomto pokoji. Co mě ještě více zaráží, že ostatní věci musely také zmizet. Pokoj, ve kterém se nacházím, je úplně prázdný. Veden zdmi otáčím se do rohu. Mé prsty pokrývá tmavý prach. Šedivý koberec. Odlesky projíždějících aut znovu přerušily mé soustředění. Můj prst, přejiždějící po zdech, vydává tichý zvuk.

- 2 I WANDER AROUND THIS ROOM AND CANNOT LOCATE THE DOOR THROUGH WHICH I CAME. SURELY IT HAS TO BE HERE. IT IS GLOWING HERE. I KNOW IT HAS TO BE SOMEWHERE HERE. IN THIS ROOM. WHAT SPURS ME ON EVEN MORE IS THAT ALL OF THE OTHER THINGS HAVE DISAPPEARED TOO. THE ROOM I AM IN DOESN'T EVEN HAVE ANY WINDOWS. ALL THAT IS LEFT ARE FOUR WALLS. NOT ONLY CAN I NOT GET OUT, I CAN'T EVEN LOOK OUT.

Bloudím po tomto pokoji a nemůžu najít dveře, kterými jsem vešel. Přece tu někde musí být. Zářící to tu. Víím, že tu někde musí být. V tomto pokoji. Co mě ještě více zaráží, že ostatní věci musely také zmizet. V pokoji, ve kterém se nacházím, nejsou žádná okna. Zůstaly jen čtyři stěny. Nejenže se nemůžu dostat ven, nemůžu se ven ani podívat.

HE WAS FOUND EARLY IN THE MORNING
 IN THE CORNER OF THE ROOM RIGHT NEXT
 TO THE OPEN DOOR BRIGHT SUNLIGHT
 FILTERS INSIDE THROUGH THE WINDOWS
 THE ROOM WAS FILLED WITH SOUNDS FROM
 THE STREET THE WHITE WALLS IN PLACES
 DARKENED BY THE DUST GREY CARPET
 REFLECTIONS FROM PASSING CARS ONCE
 AGAIN INTERRUPTED MY CONCENTRATION.
 MY FINGER, SKIMMING ACROSS THE WALLS,
 LETS OUT A QUIET SOUND
 IN A WHILE LIGHTED UP THE CEILING
 HE LAY IN A HUDDLED-UP POSITION AS
 IF ASLEEP HE SEEMED TO BE SMILING

- 3 HE WAS FOUND EARLY IN THE MORNING IN THE CORNER OF THE ROOM. RIGHT NEXT TO THE OPEN DOOR. BRIGHT SUNLIGHT FILTERS INSIDE THROUGH THE WINDOWS. THE ROOM WAS FILLED WITH SOUNDS FROM THE STREET. THE WHITE WALLS, IN PLACES DARKENED BY THE DUST. GREY CARPET. REFLECTIONS FROM PASSING CARS ONCE IN A WHILE LIGHTED UP THE CEILING. HE LAY IN A HUDDLED-UP POSITION AS IF ASLEEP. HE SEEMED TO BE SMILING.

Byl nalezen brzy ráno v rohu místnosti. Hned vedle otevřených dveří. Okny pronikalo dovnitř jasné sluneční světlo. Místnost naplňoval ruch z ulice. Bílé stěny místy pokrýval tmavý prach. Šedivý koberec. Strop nepravidelně osvětlovaly odlesky projíždějících aut. Ležel ve schoulené poloze, jako kdyby spal. Zdálo se, že se usmívá.

- 4 WITH MY FINGER I TOUCH THE WALL AND TREAD ACROSS THE ROOM. I LOOK FOR THE FURNITURE WHICH HAS TO BE SOMEWHERE HERE. IN THIS ROOM. WHAT SPURS ME ON EVEN MORE IS THAT ALL OF THE OTHER THINGS HAVE DISAPPEARED TOO. THE ROOM I AM IN DOESN'T EVEN HAVE ANY WINDOWS. ALL THAT IS LEFT ARE FOUR WALLS. NOT ONLY CAN I NOT GET OUT, I CAN'T EVEN LOOK OUT.

Prstem se dotýkám zdi a kráčím po pokoji. Hledám nábytek, který tu někde musí být. V tomto pokoji. Co mě ještě více zaráží, že ostatní věci musely také zmizet. V pokoji, ve kterém se nacházím, nejsou žádná okna. Zůstaly jen čtyři stěny. Nejenže se nemůžu dostat ven, nemůžu se ven ani podívat.

- 5 WITH MY FINGER I TOUCH THE WALL AND TREAD ACROSS THE ROOM. I LOOK FOR THE FURNITURE WHICH HAS TO BE SOMEWHERE HERE. IN THIS ROOM. WHAT SPURS ME ON EVEN MORE IS THAT ALL OF THE

OTHER THINGS HAVE DISAPPEARED TOO. THE ROOM I AM IN IS COMPLETELY EMPTY. I TURN TOWARDS THE CORNER GUIDED BY THE WALLS. MY FINGERS BLACKENED BY THE DUST. GREY CARPET. REFLECTIONS FROM PASSING CARS ONCE IN A WHILE LIGHTED UP THE CEILING. HE LAY IN A HUDDLED-UP POSITION AS IF ASLEEP. HE SEEMED TO BE SMILING.

Prstem se dotýkám zdi a kráčím po pokoji. Hledám nábytek, který tu někde musí být. V tomto pokoji. Co mě ještě více zarazí, že ostatní věci musely také zmizet. Pokoj, ve kterém se nacházím, je úplně prázdný. Veden zdmi otáčím se do rohu. Mé prsty pokrývá tmavý prach. Šedivý koberec. Strop nepravidelně osvětlovaly odlesky projíždějících aut. Ležel ve schoulené poloze, jako kdyby spal. Zdálo se, že se usmívá.

- 6 I WANDER AROUND THIS ROOM AND CANNOT LOCATE THE DOOR THROUGH WHICH I CAME. SURELY IT HAS TO BE HERE. IT IS GLOWING HERE. I KNOW IT HAS TO BE SOMEWHERE HERE. IN THIS ROOM. WHAT SPURS ME ON EVEN MORE IS THAT ALL OF THE OTHER THINGS HAVE DISAPPEARED TOO. THE ROOM I AM IN IS COMPLETELY EMPTY. I TURN TOWARDS THE CORNER GUIDED BY THE WALLS. MY FINGERS BLACKENED BY THE DUST. GREY CARPET. REFLECTIONS FROM PASSING CARS ONCE IN A WHILE LIGHTED UP THE CEILING. HE LAY IN A HUDDLED-UP POSITION AS IF ASLEEP. HE SEEMED TO BE SMILING.

Bloudím po tomto pokoji a nemůžu najít dveře, kterými jsem vešel. Přece tu někde musí být. Září to tu. Víím, že tu někde musí být. V tomto pokoji. Co mě ještě více překvapuje, že všechny ostatní věci musely také zmizet. Pokoj, ve kterém se nacházím, je úplně prázdný. Veden zdmi otáčím se do rohu. Mé prsty pokrývá tmavý prach. Šedivý koberec. Strop nepravidelně osvětlovaly odlesky projíždějících aut. Ležel ve schoulené poloze, jako kdyby spal. Zdálo se, že se usmívá.

- 7 HE WAS FOUND EARLY IN THE MORNING IN THE CORNER OF THE ROOM. RIGHT NEXT TO THE OPEN DOOR. BRIGHT SUNLIGHT FILTRES INSIDE THROUGH THE WINDOWS. THE ROOM WAS FILLED WITH SOUNDS FROM THE STREET. THE WHITE WALLS IN PLACES BLACKENED BY THE DUST. GREY CARPET. REFLECTIONS FROM PASSING CARS ONCE AGAIN INTERRUPTED MY CONCENTRATION. MY FINGER, SKIMMING ACROSS THE WALLS, LETS OUT A QUIET SOUND.

Byl nalezen brzy ráno v rohu místnosti. Hned vedle otevřených dveří. Okny pronikalo dovnitř jasné sluneční světlo. Místnost naplňoval ruch z ulice. Bílé stěny byly místy pokryté tmavým prachem. Šedivý koberec. Odlesky projíždějících aut znovu přerušily mé soustředění. Můj prst přejíždějící po zdech vydává tichý zvuk.

- 8 I WANDER AROUND THIS ROOM AND CANNOT LOCATE THE DOOR THROUGH WHICH I CAME. SURELY IT HAS TO BE HERE. IT IS GLOWING HERE. I KNOW IT HAS TO BE SOMEWHERE HERE. IN THIS ROOM. WHAT SPURS ME ON EVEN MORE IS THAT ALL OF THE OTHER THINGS HAVE DISAPPEARED TOO. THE ROOM I AM IN

IS COMPLETELY EMPTY. I TURN TOWARDS THE CORNER
GUIDED BY THE WALLS. MY FINGERS BLACKENED BY
THE DUST. GREY CARPET. REFLECTIONS FROM PASS-
ING CARS ONCE AGAIN INTERRUPTED MY CONCENTRA-
TION. MY FINGER, SKIMMING ACROSS THE WALLS,
LETS OUT A QUIET SOUND.

Bloudím po tomto pokoji a nemůžu najít dveře,
kterými jsem vešel. Přece tu někde musí být.
Žáří to tu. Víím, že tu někde musí být. V tomto
pokoji. Co mě ještě více překvapuje, že všech-
ny ostatní věci musely také zmizet. Pokoj, ve
kterém se nacházím, je úplně prázdný. Veden
zdmí otáčím se do rohu. Mé prsty pokrývá tmavý
prach. Šedivý koberec. Odlesky projíždějících
aut znovu přerušily mé soustředění. Můj prst
přejíždějící po zdech vydává tichý zvuk.

Ján Mančuška

Žena středního věku

Middle-aged woman

videoinstalace, 11:27

video installation, 11:27

2009

A MIDDLE-AGED WOMAN

A middle-aged woman stands naked in front of the window. The time is 6. a.m. The woman has just gotten up and has not yet had a chance to dress. A dog sits next to her.

A middle-aged woman stood naked in front of the window. The time was 6 a.m. The woman had just gotten up and had not yet had a chance to dress. A dog sat next to her. Now she puts some water on, for tea. She is still naked. The dog sits next to her, watching her.

A middle-aged woman stood naked in front of the window. The time was 6 a.m. The woman had just gotten up and had not yet had a chance to dress. A dog sat next to her. She put some water on, for tea. She was still naked. The dog sat next to her, watching her. Suddenly, the phone rings in the next room. It is 6:15.

A middle-aged woman stood naked in front of the window. The time was 6 a.m. The woman had just gotten up and had not yet had a chance to dress. A dog sat next to her. She put some water on, for tea. She was still naked. The dog sat next to her, watching her. Suddenly, the phone rang in the next room. It was 6:15. The woman goes to pick up the phone. On the way, she passes another window. The dog goes with her.

A middle-aged woman stood naked in front of the window. The time was 6 a.m. The woman had just gotten up and had not yet had a chance to dress. A dog sat next to her. She put some water on, for tea. She was still naked. The dog sat next to her, watching her. Suddenly, the phone rang in the next room. It was 6:15. The woman went to pick up the phone. On the way, she passed another window. The dog went with her. She picks up the phone. The dog watches her.

A middle-aged woman stood naked in front of the window. The time was 6 a.m. The woman had just gotten up and had not yet had a chance to dress. A dog sat next to her. She put some water on, for tea. She was still naked. The dog sat next to her, watching her. Suddenly, the phone rang in the next room. It was 6:15. The woman went to pick up the phone. On the way, she passed another window. The dog went with her. She picked up the phone. The dog watched her. If you hang up the phone, I'll poison your dog. Now listen...

ŽENA STŘEDNÍHO VĚKU

Žena středního věku stojí nahá před oknem. Čas ukazuje 6.00 ráno. Žena právě vstala a nestačila se ještě obléct. Vedle ní stojí pes.

Žena středního věku stála nahá před oknem. Čas ukazoval 6.00 ráno. Žena právě vstala a nestačila se ještě obléct. Vedle ní stál pes. Teď si dává vařit vodu na čaj. Je stále nahá. Pes sedí vedle ní a pozoruje ji.

Žena středního věku stála nahá před oknem. Čas ukazoval 6.00 ráno. Žena právě vstala a nestačila se ještě obléct. Vedle ní stál pes. Dala si vařit vodu na čaj. Byla stále nahá. Pes seděl vedle ní a pozoroval ji. Vtom ve vedlejším pokoji zvoní telefon. Je 6 hodin a 15 minut.

Žena středního věku stála nahá před oknem. Čas ukazoval 6.00 ráno. Žena právě vstala a nestačila se ještě obléct. Vedle ní stál pes. Dala si vařit vodu na čaj. Byla stále nahá. Pes seděl vedle ní a pozoroval ji. Vtom ve vedlejším pokoji zazvonil telefon. Bylo 6 hodin a 15 minut. Žena jde zvednout telefon. Cestou opět míjí okno. Pes ji doprovází.

Žena středního věku stála nahá před oknem. Čas ukazoval 6.00 ráno. Žena právě vstala a nestačila se ještě obléct. Vedle ní stál pes. Dala si vařit vodu na čaj. Byla stále nahá. Pes seděl vedle ní a pozoroval ji. Vtom ve vedlejším pokoji zazvonil telefon. Bylo 6 hodin a 15 minut. Žena šla zvednout telefon. Cestou opět minula okno. Pes ji doprovázel. Zvedá telefon. Pes ji pozoruje.

Žena středního věku stála nahá před oknem. Čas ukazoval 6.00 ráno. Žena právě vstala a nestačila se ještě obléct. Vedle ní stál pes. Dala si vařit vodu na čaj. Byla stále nahá. Pes seděl vedle ní a pozoroval ji. Vtom ve vedlejším pokoji zazvonil telefon. Bylo 6 hodin a 15 minut. Žena šla zvednout telefon. Cestou opět minula okno. Pes ji doprovázel. Zvedla telefon. Pes ji pozoroval. Jestli zavěsíš, otrávím ti psa! Teď poslouvej...

JÁN MANČUŠKA

(1972, BRATISLAVA – 2011, PRAHA)

Ján Mančuška byl český konceptuální umělec narozený na Slovensku. V letech 1991–1998 vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze v ateliérech kresby (Jitka Svobodová), malby (Vladimír Skrepl) a grafiky (Vladimír Kokolia). Na kolektivních výstavách se objevoval už jako student na počátku devadesátých let a od nultých let se začal jako autor prosazovat i v zahraničí. Byl členem dnes již neexistující skupiny Bezhlavý jezdec (T. Vaněk, J. Bolf, J. Šerých, J. Mančuška). V roce 2004 se stal laureátem Ceny Jindřicha Chalupického. V roce 2005 participoval na výstavní dramaturgii českého pavilonu benátského bienále. Ján Mančuška byl bezesporu jedním z nejzásadnějších českých vizuálních umělců na přelomu století a ovlivnil celou jednu generaci umělců. Jeho tvorba vědomě navazuje na konceptuální umění 60. let 20. století. I když lze autora obecně charakterizovat jako intermediálního umělce, můžeme v jeho tvorbě vysledovat určitá formální období. Na počátku jeho uměleckého uvažování byla reflexe každodennosti, která byla transponována formou všednodenní materiality, například užití nití, mýdla, dřeva, apod. V následujícím období pracoval s texty a textovými instalacemi a v závěru své předčasně ukončené dráhy nasměřoval svou pozornost k médiím filmu a divadla. Jeho umělecké uvažování charakterizuje jistá forma kinematografické optiky a v obecném smyslu dekontextualizace a narušování mentálních klišé. Jeho strategické postupy povětšinou komentují, nebo přímo nabourávají zavedená psychologická schémata a otevírají pluralitní přístupy ke „čtení reality“.

Ján Mančuška byl jedním z mála českých umělců, kteří se významněji prosadili v rámci výstavních projektů, prodeje svých děl i galerijního zastoupení v zahraničí. Jeho díla nalezneme jak v soukromých, tak institucionálních sbírkách. V České republice to je například Galerie hlavního města Prahy, Moravská galerie v Brně, nyní i Galerie výtvarného umění v Ostravě. V zahraničí je to potom Centre Georges Pompidou, Meyer Riegger Gallery či významné americké instituce Muzeum moderního umění (MoMA) a Andrew Kreps Gallery v New Yorku.

JÁN MANČUŠKA

(1972, BRATISLAVA – 2011, PRAGUE)

Ján Mančuška was a Czech conceptual artist born in Slovakia. From 1991 to 1998 he studied at the Prague Academy of Fine Arts under Jitka Svobodová (drawing), Vladimír Skrepl (painting) and Vladimír Kokolia (graphic art). During the 1990s, while still a student, he displayed his works at collective exhibitions, and in the following decade he began to build an international reputation. He was a member of the now-defunct 'Headless Rider' group, along with Tomáš Vaněk, Josef Bolf and Jan Šerých. In 2004 he won the prestigious Jindřich Chalupický Prize, and in 2005 he contributed to the dramaturgy of the Czech pavilion at the Venice Biennale.

Ján Mančuška was one of the most important Czech visual artists of the period around the turn of the 21st century, and he influenced an entire generation. His works consciously draw on the conceptual art of the 1960s. Although he can be characterized as an intermedia artist, certain distinct formal periods can be distinguished within his oeuvre. In the early stages of his artistic career his work was rooted in everyday life, transposed in the form of quotidian materiality involving the use of threads, soap, wood and similar materials. In the next phase of his career he began working with texts and textual installations, and in his final works - before his career was tragically cut short - he focused his attention on the media of film and theatre. His artistic vision resembles a form of cinematographic perception, accompanied by decontextualization and a disruption of mental clichés. He strategically comments on or overtly subverts established psychological schemata, opening up a plurality of approaches to 'reading reality'. Ján Mančuška was one of the few recent Czech artists who achieved a genuine international impact in terms of exhibitions, sales and gallery acquisitions abroad. Czech galleries displaying his works include the Prague City Gallery, the Moravian Gallery in Brno, and now also the Gallery of Fine Arts in Ostrava. His works can also be experienced at the Centre Georges Pompidou in Paris, the Meyer Riegger Gallery in Germany, and the Museum of Modern Art (MoMA) and Andrew Kreps Gallery in New York.

ZISKY 2018 GVUO

V roce 2017 zřídilo Ministerstvo kultury České republiky Akviziční fond na podporu umění mladšího padesáti let. V souladu s naší akviziční strategií jsme vybrali za rok 2018 soubor prací autorů, kteří nebyli doposud zastoupeni a představují zejména konceptuální proud v českém umění počátku tohoto milénia (Josef Bolf, Lukáš Jasanský a Martin Polák, Michal Kalhous, Alena Kotzmannová, Ján Mančuška, Markéta Othová, Pavla Sceranková, Kateřina Šedá, Jan Šerých a Jiří Thýn).

Jednotlivé akvizice budou prezentovány formou samostatných nebo souborných výstav, které vytvářejí sérii nazvanou Zisky 2018 GVUO. Cílem projektu je vytvořit dostatečný prostor k prezentaci umělců a jejich díla, čímž se akvizice stává nejen ziskem pro galerijní sbírky, ale i obecně významnou událostí určenou nejširší veřejnosti. Ziskem nemateriální povahy. Doufáme, že většina z nově získaných uměleckých děl se stane součástí stálých expozic v plánované přístavbě Domu umění.

Jiří Jůza

ACQUISITIONS 2018 GVUO

In 2017 the Czech Ministry of Culture set up an Acquisitions Fund to help galleries purchase art dating from the past half-century. As part of our acquisitions strategy, in 2018 we selected and purchased a group of works by artists who had not previously featured in our collections and who primarily represent the conceptual stream that emerged on the Czech art scene around the turn of the millennium (Josef Bolf, Lukáš Jasanský, Martin Polák, Michal Kalhous, Alena Kotzmannová, Ján Mančuška, Markéta Othová, Pavla Sceranková, Kateřina Šedá, Jan Šerých and Jiří Thýn).

We plan to display these recently acquired works either individually or in collective exhibitions as part of the 'Acquisitions 2018' series. This series of events will create an established platform for presenting these artists and their work to the broadest possible public – so the acquisitions will not only benefit the gallery's collections; they will also bring powerful intangible benefits by enriching the region's cultural life. We hope that the majority of our newly acquired works will become part of the permanent exhibitions at the planned extension to the House of Art.

Jiří Jůza

Zakoupeno s podporou Ministerstva kultury ČR
Purchased with support from the Czech Republic
Ministry of Culture

(KON)TEXTY Jána Mančušky
(CON)TEXTS of Ján Mančuška
23 01 – 24 03 2019

Koncepce, výběr a uspořádání výstavy:
Exhibition Concept: Jaroslav Michna

Konzultant / Consultant: Vít Havránek
Texty / Texts: Jaroslav Michna
Architektonické řešení / Architectural design:
Tomáš Svoboda
Grafický design / Graphic design:
Robert V. Novák & Zuzana Burgrová
Propagace / Promotion:
Jana Malášek Šrubařová, Magdaléna Staňková
Překlad / Translation: Christopher Hopkinson

Komentované prohlídky / Guided Tours: Jaroslav Michna
Vzdělávací programy / Educational Programmes:
Hedvika Dalecká, Jana Sedláková

Prohlídky s kurátorem se uskuteční 7. 2. a 7. 3. v 16.30h /
Guided tours with the exhibition curator will take
place on 7 February and 7 March at 16.30

Záštitu nad výstavou převzal náměstek hejtmana
Moravskoslezského kraje Lukáš Curylo / The patron of
the exhibition is Lukáš Curylo, Deputy Governor of the
Moravian-Silesian Region.

GVUO

Dům umění, Jurečkova 9
702 00, Ostrava
T: +420 596 115 425
otevřeno: út-ne 10-18h

House of Art, Jurečkova 9
702 00, Ostrava, CZ
T: +420 596 115 425
open: Thu-Sun 10.00-18.00

gvuo.cz

Partneři
Partners

dpo
DOPRAVNÍ
POSPNÍK
OSTRAVA

Mediaální partneři
Media partners

dějiny
a současnost

Ján Mančuška

Žena středního věku

Middle-aged woman

videoinstalace, 11:27

video installation, 11:27

2009